

Breinholt-Vandborg: Naar jeg kaster Blikket ud i Salen, kan jeg just ikke sige, at det er under meget opmuntrende Omstændigheder, at jeg tager Ordet i dette Øjeblik. Heldigvis tror jeg at kunne fatte mig nogenlunde kort, saa meget mere som jeg, da jeg har kunnet slutte mig til samtlige de af Udvalget stillede Ændringsforslag, som vi nu have hørt forklare og begrunde, af Udvalgets meget ærede Ordfører, over for hans Udtalelser angaaende selve Ændringsforslagene kan indskrænke mig til en meget kort Bemærkning, idet jeg blot vil sige, at der blandt Ændringsforslagene findes et Par, som jeg har næret nogen Betænkelighed ved at tiltræde. Det ene angaar § 15 i Lovforslaget, hvor der var foreslaaet en bestemt Aldersgrænse for Embedsmænd og Funktionærer ved Jærnbannerne. Nu er det vel saa — saaledes staa det for mig — at i Jærnbannerens Tjeneste trænger man i Virkeligheden til Mænd, der ikke ere alt for udslidte, alt for gamle, at det der er ligesom i Militærtjenesten, at man gør Fordring paa, at Folk staa i deres nogenlunde fulde Vigueur. Jeg har imidlertid bøjet mig for den Tanke, der ligger til Grund for hele Udvalgets Arbejde, og som den meget ærede Ordfører bestemte fremhævede, at man har villet gøre saa faa Forandringer i den bestaaende Organisation som muligt, idet man vil udskyde alle saadanne Forandringer til Forslag, der kunde fremkomme fra den ny Kommission, som man stiller Forslag om at nedsætte.

Medens jeg saaledes ikke har noget at føje til de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører og Formand for Udvalget angaaende selve Ændringsforslagene, kan jeg ikke sige, at det samme er Tilfældet med Hensyn til nogle Udtalelser fra den ærede Ordfører i Dag og særlig med Hensyn til de Udtalelser, der i samme Retning findes i Betænkningen. I Betænkningen vil man nemlig — i Tillæg B., Sp. 117 — finde en Udtalelse om, at Udvalget finder de finansielle Resultater af Statsbanedriften, navnlig i de sidste 5 Aar under den nuværende Ordning, mindre tilfredsstillende, og dette støttes dels paa en Sammenligning med en ualmindelig heldig situeret Privatbane og dels paa et i Betænkningen opgjort Regnestykke, hvorefter Udgifterne i dette Femaar have været i alt 13,133,000 Kroner, medens Indtægterne have været 19,634,000 Kroner, hvilket giver et virkeligt Overskud af Statsbanedriften i alle fem Aar af 6,501.000 Kroner. Ser man lidt nøjere efter

og udregner, hvad den aarlige Forrentning af de i Statsbanerne anbragte Midler herefter bliver i Gennemsnit, vil det vise sig, at det bliver ca. $\frac{3}{5}$ pCt. af Anlægskapitalen. Herom siges der nu i Betænkningen, at det er et mindre tilfredsstillende Resultat, og jeg tror, det er et meget mildt og overmaade skaansomt Udtryk over for et saadant Forrentningsresultat. Jeg vil næsten synes, at man med god Føje vil kunne kalde det i høj Grad utilfredsstillende. Spørgsmaalet er jo imidlertid, om den i Betænkningen opstillede Beregning kan holde Stik for en nærmere Prøvelse, om den ikke har benyttet vilkaarlig grebne Tal, der kunne være ganske misvisende. Man faar, forekommer det mig, allerede en Anelse om, at dette er Tilfældet, naar man, som jeg ved, lige indtil den 11te Time har benyttet ganske andre Tal, Tal, hvorefter den angivne virkelige Udgift er ca. 5 Mill. Kr. højere, hvorigennem Udbyttet af Statsbanerne altsaa bliver saa meget mindre, saaledes at det i Stedet for den i Betænkningen anstillede Beregning, hvorefter Udbyttet skulde blive $\frac{3}{5}$ pCt., viste sig, at Forrentningen har været knap $\frac{1}{5}$ pCt., altsaa har nærmet sig meget betænkelig til Nulpunktet. — Men den Anelse, som man herigennem faar, bliver i alt Fald for mig næsten til Vished, naar man ser hen til den Beregning, som Statsregnskaberne have. Thi af Statsregnskaberne fremgaar det, at i de samme omtalte 5 Aar har der været en stadig Stigning af Forrentningsprocenten. Det har vist sig, at det første Aar, 1892—93, var Forrentningen 1,37 pCt., og i det sidste Aar, hvorfor Regnskab foreligger, Aaret 1896—97, var Forrentningsprocenten 2,44, altsaa paa det nærmeste $2\frac{1}{2}$ pCt. Nu maa jeg spørge: hvorledes kan der gennem to forskellige Beregninger, der begge to findes i Betænkningen, — thi jeg maa jo indskyde, at man meget loyalt har indført i Betænkningen ogsaa dette Resultat, som Statsregnskabet giver —, fremkomme saa overordentlig forskellige Resultater? Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvilken af disse to Afgørelser man vil fæste Lid til. Jeg for mit Vedkommende holder nu paa den officielle Opgørelse, jeg tror, den er rigtig, og at den har regnet med de rette Tal; det vilde jo være sørgeligt, hvis det ikke var saaledes. Men hvis dette er Tilfældet, kommer jeg i Modsætning til den meget ærede Ordfører og det øvrige Udvalg til et ganske andet Resultat. Thi saa forekommer det mig, at naar man i Virkelig-